

Møde og meddelte, at nu vilde Fagets Arbejdere og Arbejdsgivere selv tage fat paa Spørgsmaalet. Som Følge deraf sluttede Udvalget sit Arbejde. Nu kan man jo sige, at naar de, der direkte er Parthavere i en Sag, bliver enige om den, saa har Rigsdagen kun at sige ja og Amen til det. De Synspunkter, som Rigsdagen og Rigsdagens enkelte Partier ser kan gøres gældende overfor det af Faget vedtagne, skal der helt lades haant om, man skal bare følge det, der ønskes fra Fagets Side. Det gjorde vi, som nævnt af den højtærede Minister, overfor Barbererne, men jeg tror, at det er dette Eksempel, der skræmmer, og jeg tror ikke, Rigsdagen gaar med til noget saadant mere end een Gang. Da jeg forhandlede om denne Sag med mine Kolleger — den højtærede Minister sagde, at ogsaa jeg havde en Gang været Bagermester, ja, det er jeg for saa vidt endnu —, klarlagde jeg for dem, hvorledes det hele laa, forklarede Betydningen af de Forslag, der var stilledes fra min Side, og hvad det vilde betyde overfor Lovforslaget, hvis det blev ophøjet til Lov. Jeg sagde yderligere: Hvis I ændrer paa det, saa faar det nu blive jeres Sag. Nu har vi altsaa faaet et Forslag, som er godkendt af Fagets Mesterorganisationer, eller rettere sagt af en Repræsentant for hver af nogle Mesterorganisationer og af Arbejderne. Og der maa jeg have Lov til at sige, hvad jeg har sagt tidligere, at det, Mestrene er gaaet med til, skal de staa inde for overfor de Organisationer, hvis Formænd eller Repræsentanter de er. Men Sagen har ikke været forelagt Organisationerne, Vedtagelsen er foretaget af de enkelte Organisationers Ledere, ikke af Medlemmerne ved en Afstemning. Nu ankes der over og tales der om, at det Ændringsforslag, vi har stillet, vil slaa Fødderne bort under Lovforslaget. Ja, det er, fordi de, der har udarbejdet Grundlaget for det, nemlig Svende og Mestre, ikke har taget de Hensyn, der skulde tages. Da vi sidst behandlede Lovforslaget — det var vist i 1918 —, stillede jeg et Ændringsforslag om, at en Mand for hver i Virksomheden værende Ovn — og en Dobbeltovn regnedes for een Ovn, og hvor der var mange Ovne skulde der kun være et færre Antal — skulde have Lov til at begynde Arbejdet Kl. 2. De Herrer, der er saa ængstelige for den Konkurrence, der kan ligge heri, behøver bare at vedtage den Ændring, som jeg i sin Tid foreslog, saa er hele Faren konkurrencemæssigt set bortelimineret.

Den højtærede Minister svarede paa den Henstilling, der blev gjort af det ærede 8de Medlem for Hovedstaden (Ivar Berendsen),

vedrørende Landbagernes Stilling — de skulde jo køre ud med Brød, og der kunde være forskellige Forhold, som gjorde det vanskeligt for dem at overholde de Tider, som Lovforslaget nævner, og Ministeren henviste til, at der jo var indført en Ændring til § 5, hvori der staaer: „Der bortses fra saadanne Overskridelser efter Kl. 8 Eftermiddag, som følger af Uheld eller andre rent ekstraordinære Forhold ved Tilvirkningen“. Jeg er glad over, at vi har indført den Ændring. Det er mig, der har foreslaaet den, men ganske vist ikke ud fra den Forudsætning, som den højtærede Minister nu vil lægge i den. Grunden til, at jeg stillede dette Forslag, var, at en Bager til Tider kunde have Brød i Ovnen, som ikke kunde blive bagt til Kl. 8, og efter den Form, Lovforslaget havde efter Ministeriets Affattelse, vilde dette for ham betyde et af to: Enten at han skulde lade Brødet blive staaende i Ovnen og blive brændt og ødelagt, eller at han ifaldt en Bøde for Overtrædelse af Loven. Derfor stillede jeg Ændringsforslaget, og jeg maa sige, at hele Udvalget meget hurtigt sluttede sig til mig og godkendte det rigtige i mit Ræsonnement. Nu henviser den højtærede Minister til denne Ændring og siger, at en saadan Landbager eller mindre Bager selvfølgelig kunde have faaet Besøg eller af andre Grunde være blevet sinket, og dersom han f. Eks. var den eneste Bager i et Sogn, kunde man ikke saadan sætte ham ud af Virksomhed ved kategorisk at holde paa, at den fastsatte Tidsgrænse skulde overholdes. Jeg maa i det store og hele give Ministeren Ret, den Slags kedelige Tilfælde kan jo indtræffe. Derfor vilde det være meget bedre, om vi slet ikke fik nogen Lov af denne Art, men lod dem, der arbejder ved Faget, have Ret til at arbejde, naar og hvor de vil.

Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (L. D. Rasmussen) sagde blandt andet, at vi burde drage Lære af, hvad der er sket i Norge. Deri giver jeg det ærede Medlem ganske Ret. Thi er der noget, der har skadet de norske Bagersvende, saa er det Natarbejdets Afskaffelse under den Form, hvorpaa det er sket deroppe, og er der noget, der har bidraget til, at mange selvstændige næringsdrivende blandt Bagerne har maattet lukke deres Bageri, er det de Bestemmelser herom, som er vedtagne deroppe. Jeg giver det ærede Medlem ganske Ret i, at vi maa drage Lære af, hvad den Lov, som er gennemført i Norge, har ført med sig. Den Konkurrence, der tales om, vil blive fuldstændig bortelimineret, hvis man vedtager det Ændringsforslag, som jeg